

هر آن چه ما را نکشد، قوی ترمان می کند!

ویرانگری قرن

با اعلام سازمان بهداشت جهانی، بیماری کرونا وارد مرحله پندمیک یا همه گیری جهانی شده است؛ به این معنا که این بیماری مرزهای جغرافیایی را فراتر از انتظار پشت سر گذاشته و انسان ها مصونیتی در برابر آن ندارند. ویروس کرونا تا به امروز در ۱۶۰ کشور جهان گسترش پیدا کرده است؛ بیش از ۱۷۰۰۰۰ نفر به این ویروس مبتلا شده اند و بیش از ۶۵۰۰ نفر جان خود را از دست داده اند. باید توجه داشت که مردم نقش موثری در کنترل شیوع این بیماری دارند. در خانه ماندن و جلوگیری از رفت و آمدهای غیرضروری، شستن مرتب دست ها و استفاده از ماسک و دست کش در مکان های عمومی، برخی از توصیه های سازمان بهداشت جهانی (WHO) برای کنترل این بیماری است.

در این بحران، آلودگی محیط زیست شاید آخرین چیزی باشد که به آن فکر کنیم. استفاده از وسایل حفاظتی نظیر ماسک و دست کش در این شرایط برای جلوگیری از انتشار این ویروس، امری ضروری است اما معضل از جایی شروع می شود که برخی از این ماسک ها و دست کش ها پس از یک بار استفاده، در محیط زندگی ما و دیگر موجودات زنده رها می شوند.

آلودگی ناشی از این مواد محافظت کننده و بی توجهی به امحای صحیح آن ها، امروزه به معضلی جهانی تبدیل شده است. برخی از این اقلام به راحتی توسط عده ای در معابر و خیابان ها رها و لگدمال شده و در جوی های آب شناورند درحالی که می توانند در حکم یک بیمار کرونایی ناقل این ویروس خطرناک باشند. این زباله ها تهدیدی جدی برای پاکبانان زحمت کش و زباله گردهایی که از این راه امرار معاش می کنند، محسوب می شود.

حال فعالان محیط زیست علاوه بر نگرانی برای گسترش آلودگی توسط این ماسک ها، از خطر بلعیده شدن آن توسط لاک پشت ها و دلفین ها و دیگر جانوران خبر می دهند که این زباله ها می تواند دستگاه گوارش آن ها را مسدود کرده و باعث مرگشان شود.

بهترین راه برای دفع این نوع از زباله ها که زباله های عفونی محسوب می شوند، این است که آن ها را بدون تماس قسمت آلوده با پوست خود به سمت داخل مچاله کنیم، درون کیسه

کرونا، واحد درسی اجباری

مصاحبه ای با دکتر آمنه الیکایی، دکترای میکروبیولوژی (ویروس شناسی) از دانشگاه شهید بهشتی و عضو هیئت علمی دانشگاه الزهرا در ارتباط با ویروس کرونا.

قبل از هر چیز درباره ویروس کرونا (COVID-19) و ماهیت آن برایمان توضیح دهید.

COVID-19 یک ویروس متعلق به خانواده Coronaviridae است. ژنوم آن از نوع RNA تک رشته ای (single strand RNA) بوده و دارای کپسید چندوجهی است. اطراف خود نیز یک پوشینه (envelope) دارد و به دلیل شباهت ساختمان این ویروس ها به تاج و یا اصطلاحاً خورشید، به خانواده Coronaviridae معروف شده اند. این خانواده اعضای مختلفی دارد که معروف ترین اعضای آن چند سویه ای عامل ایجاد سرماخوردگی (common cold)، سارس (Severe acute respiratory syndrome)، سندروم زجر تنفسی (Middle East respiratory syndrome) و مرس (Middle East respiratory syndrome) هستند.

برای پیشگیری و کنترل این بیماری چه باید کرد؟

این ویروس از طریق قطرات تنفسی انتقال پیدا می کند؛ به این ترتیب که در قسمت فوقانی دستگاه تنفسی قرار می گیرد و ضمن عطسه و سرفه، داخل این قطرات معلق باقی می ماند و به بیرون پرتاب می شود. با توجه به این که کروناها ویروس های نسبتاً بزرگ و سنگینی هستند، در هوا باقی مانده و از این طریق منتقل نمی شوند؛ مگر این

ای انداخته و گره بزنییم و سپس بسته ی خود را به داخل سطل زباله بیاندازیم. اما آلودگی محیط تنها پیامد این ویروس در این روزها نیست. خبرگزاری ایسنا از افزایش ۳۰ درصدی مصرف آب در برخی شهرهای ایران خبر داده است. می دانیم که ایران بر روی کمربند خشکسالی جهان قرار گرفته است و هم اکنون در حال تجربه ی مشکلات بزرگ آبی است. برداشت بیش از حد آب های سطحی و زیرزمینی که منجر به خشک شدن دریاچه ها و تالاب ها، فرونشست زمین، تخریب کیفیت آب، فرسایش خاک و... شده است، همگی نشان دهنده ی آن است که بحران آب در ایران جدی است و با توجه به این که میانگین بارندگی سالیانه در ایران بسیار کم تر از میانگین جهانی است، این موضوع جدی تر هم می شود.

شستن مرتب دست ها در شرایطی که ویروس کرونا سلامتی ما را تهدید می کند، بسیار توصیه می شود.

اما آیا ما روش صحیح شستن دست هایمان را بلدیم؟ بارها اتفاق افتاده است که در حال زدن مواد شوینده به دست هایمان، شیر آب را باز گذاشته و بی توجه به هدر رفت آب، به کار خود ادامه می دهیم.

شاید رعایت مصرف آب های خانگی در مقابل مصرف آب در ابعاد بزرگ تری از جمله کشاورزی بسیار کوچک به نظر برسد، اما فرهنگ سازی از همین کارهای کوچک ما شروع می شود. هر یک از ما می توانیم به سهم خود قدمی برای عبور از این بحران برداریم و ناجی زمین باشیم.

بهاره حاجیانی
سردبیر

که در مجاورت عطسه و سرفه ی کسی باشید. به همین دلیل، در اثر جاذبه ی زمین به سمت پایین حرکت می کنند و روی سطوح قرار می گیرند. تماس با این سطوح اگر مداومت چند ثانیه ای داشته باشد، در حدی که ویروس بتواند به سطح بعدی متصل شود، انتقال اتفاق می افتد؛ یعنی شما سطوح را لمس کرده و سپس آن را روی مثلث معروف صورت یعنی چشم ها، بینی و دهان که قسمت های مخاطی و T شکل صورت هستند، بگذارید. در این حالت ویروس منتقل می شود.

آیا حیوانات از این ویروس در امان هستند؟ و یا می توانند آن را به انسان منتقل کنند؟

کروناویروس ها میزبان های بزرگ و متنوعی دارند و اغلب بین انسان و حیوان مشترک اند. در مورد سارس که ابتدا از خفاش به گربه و بعد به انسان منتقل شد و مرس که از خفاش به شتر و سپس به انسان منتقل شد نیز، همین طور بوده است. طبیعتاً این که روی چه حیواناتی اثر می گذارند، به طور قطع شناخته شده نیست و گروه های مختلفی را شامل می شود. از آن جایی که حیوانات اهلی و یا آن هایی که به شکل آپارتمانی نگهداری می شوند مدنظر شماست، مسلماً نمی توان گفت که حیوانات در امان هستند. آخرین بررسی ها ابتلای یک سگ خانگی را به این ویروس نشان می دهد. پس بله، این می تواند شامل سگ ها و گربه ها یا حتی حیوانات اهلی باشد. اما پاسخ به این سوال که عملکرد این ویروس در بدن این حیوانات به چه شکل است و آیا دقیقاً مانند انسان است یا خیر، هنوز زود است و نیاز به گذشت زمان و انجام آزمایش های تکمیلی دارد. ممکن است حیوانات به شدت انسان درگیر این بیماری نشوند یا این بیماری به شکل عفونتی اتفاق بیفتد که بعد از مدتی بدن آن ها را ترک کند و یا برعکس. ممکن است در برخی حیوانات خاص درصد مرگ و میر (mortality) حتی بیش تر از انسان نیز باشد.

این روزها اخباری مبنی بر کشف دارو و واکسن این بیماری منتشر می شود. این اخبار تا چه حد صحت دارند؟ داروهایی که این روزها به عنوان داروی کرونا معرفی می شوند، اغلب داروهای جدیدی نیستند. در واقع داروهایی هستند که برای بیماری های خاص دیگری

مطالعات اپیدمیولوژی دقیقی باید انجام شود تا بتوان پیش بینی کرد. با توجه به ساختاری که این ویروس دارد، نسبت به گرما حساس است. پیش بینی ما این است وقتی خورشید مستقیماً بتابد، براساس گرما و اشعه‌ی UV که ایجاد می کند، به ژنوم ویروس آسیب می رساند و آن را از بین می برد. این اتفاق هم به شرایط آب و هوایی و هم به منطقه جغرافیایی شما بستگی دارد؛ یعنی در نیم کره‌ی شمالی اواخر اردیبهشت و حتی اواخر خرداد این شرایط ایجاد خواهد شد، چرا که آفتابی که ما به آن نیاز داریم در تیر ماه می تابد. اما باید برای کنترل این ویروس بیش از آن که وابسته به شرایط آب و هوایی باشیم، وابسته به زنجیره‌ی انسانی باشیم و قطع کردن این زنجیره‌ی انسانی ابتلا، راه معقول تر و سریع تری برای کنترل آن است تا این که بنشینیم و منتظر باشیم تا خورشید از پشت ابر بیرون بیاید و آن چنان آفتابی بزند که ویروس را از بین ببرد.

منبع بالقوه‌ی آلودگی تبدیل خواهند شد. به همین دلیل بسیار اهمیت دارد که این منبع آلودگی چطور استفاده و دفع شود. من همیشه گفته‌ام اگر پروتکل استفاده از ماسک را بلدید، از آن استفاده کنید و اگر بلد نیستید استفاده نکردن از آن خیلی بهتر است. نکاتی مثل این که چگونه این ماسک ها روی صورت گذاشته و برداشته شود، روش صحیح دفع آن‌ها، مدت زمانی که می توان از یک ماسک استفاده کرد و این که کدام نوع از این ماسک‌ها بهتر است در این شرایط استفاده شود، (چرا که چندین مدل ماسک وجود دارد و برخی از آن‌ها حفاظت که نمی کنند هیچ، به خاطر نوع فیلترهایی که دارند و شیمیایی هستند، آلودگی را هم پراکنده می کنند.) همگی مسائلی هستند که از طریق صدا و سیما و دیگر ارگان‌ها برای آموزش آن تلاش می شود. متأسفانه مردم ما حرف گوش نمی دهند و کار خودشان را می کنند.

پیش بینی شما برای گسترش این بیماری چیست؟ و تا چه مدتی با این ویروس درگیر خواهیم بود؟

پاسخ می دهم. سیستم درمانی ما خوب است، اما واقعیت این است که به دلیل تحریم‌ها همیشه کمبود امکانات در کشور وجود داشته است؛ مثلاً ماسک با کیفیت نداریم و باید خودمان آن را بسازیم و مسلماً ماسک‌های ما نسبت به نمونه های خارجی که چندین سال است بر روی آن کار شده، کیفیت پایین تری دارند. در مورد گان و ضد عفونی کننده‌ها نیز به همین ترتیب است. یکی از ایراد هایی که در سیستم بهداشت ما وجود دارد، این است که معمولاً بر اساس سوء مدیریت اجازه می دهند به اصطلاح آب از سرمان بگذرد و بعد تازه اقدام می کنند. در مورد کرونا نیز خیلی دیر اقدام شد. این در حالی بود که خیلی قبل تر کرونا وارد ایران شده بود و متأسفانه تستی انجام نمی شد و عمداً یا سحواً با آنفلوآنزا اشتباه گرفته می شد؛ این امر باعث شد که آمار ابتلا بالا برود. این مسئله، مردم را ناخواسته درگیر این موضوع کرد و ویروس متأسفانه خیلی سریع در کشور گسترش یافت. اما اقدامات بسیار خوبی چه از نظر کادر پزشکی و درمانی و چه از نظر مدیریتی در سطح وزارت بهداشت، در حال انجام است.

به نظر شما فرهنگ سازی در استفاده از دستکش و ماسک و دفع درست آن‌ها که زباله‌ی عفونی محسوب می شوند، تا چه حد وجود دارد؟ و توصیه و انتظار شما از مردم در این شرایط چیست؟

متأسفانه باید گفت مردم هنوز دست شستن بلد نیستند. احتمالاً آن جمله‌ی معروف را شنیده‌اید که «فکر می کردیم در سال ۲۰۲۰ چطور سفینه به فضا بفرستیم اما الان داریم به مردم یاد می دهیم چگونه دست هایشان را بشویند...»

معضل بدتر، ماسک‌ها هستند که اگر به درستی استفاده نشوند، خود به یک

از جمله بیماری‌های مرتبط با سیستم ایمنی وجود داشته‌اند و به نظر می رسد که در رابطه با کرونا پاسخ خوبی می دهند. اما باید گفت که همه‌ی این‌ها درمان‌های علامتی هستند. در مورد ویروس، درمان قطعی مثل آن‌چه که به عنوان آنتی بیوتیک برای باکتری‌ها داریم، وجود ندارد؛ این بدین معناست که با مصرف این داروها تنها شدت این علائم کنترل می شود. حذف کامل ویروس، تنها از عهده‌ی سیستم ایمنی بر می آید و باید بر روی آن متکی باشیم. در عین حال گاهی اوقات واسطه های التهابی سیستم ایمنی خود باعث ایجاد دردسر و راه اندازی طوفان‌های سایتوکاینی می شوند که در نهایت می تواند منجر به مرگ فرد شود. خیلی زود است که داروی جدیدی ساخته شده، اثر آن بر روی کرونا اثبات، و در نهایت راهی مارکت شود؛ این فرآیند حداقل چند سالی زمان می برد. در مورد واکسن نیز به همین ترتیب است؛ ما به زمان بسیار طولانی برای عرضه‌ی واکسن احتیاج داریم. در صورتی که دنیا سریع عمل کند، پول زیاد و دانشمندان متبحر بسیاری وجود داشته باشد، باید روی یک تا دو سال حساب کرد. پس می توان گفت این‌ها اخبار گذرای هستند که داروها و واکسن‌های قبلی را شامل می شوند و شاید بر روی این ویروس هم اثر داشته باشند. این که بخواهد چیز جدیدی به این سرعت ساخته و عرضه شود، محال است.

به نظر شما سیستم درمانی کشور برای مقابله با این ویروس چگونه است؟

سیستم درمانی و پزشکی در ایران، یکی از بهترین‌ها در دنیاست. به دور از جهت گیری سیاسی و با مقایسه‌ی سیستم‌هایی که در سایر کشورها وجود دارد و آن‌چه که دوستان من از کشورهای دیگر تعریف می کنند، به این سوال

در انتها، سخن پایانی؟

خواهش‌م از مردم این است که برای حفظ جان خود و عزیزانشان به خصوص پدر و مادرها، افرادی که بیماری‌های زمینه‌ای دارند، دیابتی‌ها، بیماران قلبی و شیمی درمانی که تعدادشان هم کم نیست، در خانه بمانند. خریدهای غیر ضروری را تعطیل کنید و خواهشاً مسافرت نروید. محض رضای خدا، این یک تحویل سال و عید را در کنار خانواده‌هایتان باشید و به یکدیگر برسید. فضای خانه را شاد کنید و از با هم بودن لذت ببرید. معلوم نیست که دیگر کی فرصت کنیم، در این دنیای پرتلاطمی که هر روز در حال دویدنییم و هر روز صبح هر کسی به دنبال کار خود می رود و شب‌ها آنقدر خسته‌ایم که نمی توانیم زمانی را در کنار هم بگذرانیم، این گونه کنار هم باشیم. یک توفیق اجباری اتفاق افتاده، پس قدر این روزها را بدانید. شاید دیگر هرگز فرصت این چنین کنار هم بودن در زندگیتان تکرار نشود. هر جا که هستید برایتان آرزوی سلامتی دارم.

دکتر آمنه الیکایی، A.elikaei@gmail.com

اتحاد جهانی، تنها راه نجات

پاسخگوی سلامتی و اضطرابی خود می آموزند. دانشمندان علوم پزشکی برای کشف این مشکل جدید به منابع بزرگ بودجه دسترسی پیدا می کنند و شرکت‌هایی که در مورد درمان کرونا ویروس و یا تولید واکسن کار می کنند، می توانند سود کلانی کسب کنند.

در مورد تغییرات آب و هوا چطور؟ مردم نگران تأثیر کرونا ویروس در مبارزه با تغییرات آب و هوایی هستند. برای مدتی، رسانه‌ها، رهبران و مردم

بین بسیاری از افراد پخش شود؛ بیش تر مردم زنده می ماندند اما بسیاری از آن‌ها نیز خواهند مرد.

آن چه ما را نکشد، قوی ترمان می کند. درست مانند سایر وقایع افراطی، بحران COVID-19 نیز فرصت‌هایی را برایمان فراهم می کند. در این میان، شستن درست دست‌ها و چگونگی محافظت از سرایت در فضاهای عمومی، به ما آموزش داده می شود و دولت‌ها در مورد نواقص موجود در سیستم‌های

بنا بر خبری رسمی، COVID-19 دیگر فقط شیوع بیماری همه گیر در جنوب جهان نیست و به عنوان یک بیماری همه گیر جهانی (پندمیک) شناخته می شود که همه‌ی ملت‌ها را تهدید می کند.

کشورها هم چنان در تلاش‌اند تا افراد مبتلا به این بیماری را شناسایی کنند؛ در حالی که مشکل هنوز هم ناشناخته و آمار تلفات جهانی بسیار ناامید کننده است. پیش بینی می شود که این ویروس طی چند ماه آینده در

مقاله‌ای از کاوه مدنی، دانشمند، پژوهشگر و فعال محیط زیستی که به تازگی منتشر شده است، نشان می

دهد که آیا کرونا ویروس می تواند فرصتی استثنایی را در جریان مبارزه علیه گرمایش زمین پدید آورد؟ گویا این روزها کرونا ویروس در حال انجام کارهایی است که فعالان اقلیم مدت‌هاست مایل به انجام آن هستند.

به طور گسترده‌ای بر اهمیت و ضرورت اقدامات افراد تأکید کرده‌اند. اقدامات ساده مانند شستن دست‌ها و خودداری از بغل کردن، بوسیدن و دست دادن به عنوان اقدامات فردی ترویج می‌شوند که می‌تواند تغییرات زیادی را ایجاد کنند. مبارزه با تغییرات آب و هوایی نیز به همین نکات ساده نیازمند است. ما نمی‌توانیم منتظر بمانیم تا دولت‌ها این مشکل را برطرف کنند؛ ما باید افراد را درگیر کنیم، آن‌ها را در مورد مسئولیت‌های خود آگاه کنیم و به آنان اطمینان دهیم که اقدامات فردی آن‌ها می‌تواند تغییرات بزرگی را ایجاد کند.

کروناویروس و عدم اطمینان

COVID-19 جهل جمعی ما را درباره نحوه عملکرد جهان نمایان کرده است. رهبران ما نگران جنگ‌ها، تروریسم و بمب‌های هسته‌ای بودند، اما آن‌چه در چند ماه آینده به نظم جهانی آسیب خواهد رساند، یک بیماری اسرارآمیز است که گمان می‌رود در یک بازار در وهان چین به انسان‌ها سرایت کرده است. پرزیدنت ترامپ و نمایندگان دموکرات، سوسیالیست‌ها و استیضاح را تهدید اصلی برای انتخاب مجدد خودشان دانستند. با این وجود آینده‌ی سیاسی او ممکن است در اختیار ویروس نامرئی قرن بیست و یکم باشد که به اعتقاد وی در مقایسه با آنفلوآنزای فصلی ناچیز است. ما از میزان بالای آسیب‌پذیری خود آگاه نبودیم و ندیدیم که این ویروس حتی در بدبینانه‌ترین پیش‌بینی‌های ما نیز بیاید. با توجه به عدم قطعیت‌های موجود در مورد آینده و درک محدود ما از جهان، جامعه‌ی تغییر آب و هوا باید یاد بگیرد که بسیاری از پیش‌بینی‌های آینده‌ی ما اشتباه است. پیش‌بینی آینده مفید است، اما کافی نیست. اگر بخواهیم مردم را از تغییرات آب و هوایی نجات دهیم، باید تلاش کنیم تا آینده را مقدر سازیم.

بحران COVID-19 می‌تواند به عنوان ملموس‌ترین نمونه‌ی یک فاجعه‌ی جهانی در سطح بین‌الملل باشد که بدون همکاری همه قابل حل نیست. کرونا ویروس به زندگی خود ادامه خواهد داد و به اقتصاد جهان صدمه خواهد زد. ناگزیر، مدتی بحث‌ها را در مورد تغییرات آب و هوا تحت الشعاع قرار می‌دهد. اما این دشمن مشترک همه ملل، هم چنین می‌تواند با آموختن دروس جدید و مجبور کردن تغییراتی که برای بقای بشریت بسیار مورد نیاز است، در مبارزه با تغییرات آب و هوایی یاری رسان باشد.

به وحدت متقابل همه‌ی ملت‌ها اعتقاد داشته باشیم. در حال حاضر COVID-19 قوی‌ترین اثبات در دست ماست تا مهر تاییدی بر همبستگی جوامع ما در مبارزه با تغییرات آب و هوایی باشد. شیوع این بیماری، بدون توجه به قدرت اقتصادی، سیاسی و نظامی کشورها به بزرگ‌ترین چالش داخلی بسیاری از دولت‌ها در سراسر جهان تبدیل شده‌است. این ویروس به

ما آموخته‌است که مبارزه با یک بحران جهانی در یک جهان به هم پیوسته، نیاز به همکاری بین‌الملل دارد و تصمیمات سیاسی گرفته‌شده در هر قلمرو پیامد‌های عمده‌ی جهانی دارد.

کروناویروس و علم

COVID-19 فرصتی عالی برای دانشمندان فراهم می‌کند تا اعتماد عمومی را در عصر اطلاعات غلط، اخبار جعلی و نظریه‌های توطئه کسب کنند. وجود رهبران سیاسی و تصمیم‌گیرانی که هشدارهای کارشناسان درباره‌ی کروناویروس را در مراحل اولیه شیوع بیماری رد کردند، تاسف‌آور است. جوامع ما سزاوار رهبرانی نیستند که با قرار دادن ایدئولوژی و سیاست بالاتر از دانش علمی، با آینده بشریت قمار می‌کنند.

کروناویروس و اقدامات فردی

جامعه‌ی بررسی تغییرات آب و هوایی استدلال می‌کند که عموم مردم از اقتدار کافی برای اجرای اصلاحات لازم برای رسیدگی به مصیبت تغییرات آب و هوایی برخوردار نیستند. بنابراین، این خواستار برای تغییر اوضاع به طور کلی رهبران سیاسی را هدف قرار می‌دهد. COVID-19 به مامی‌آموزد که دولت‌ها به تنهایی نمی‌توانند از پس تهدیدهای مشترک جهانی برآیند. ما به خوبی می‌دانیم که نمی‌توان کل دنیا را مامور کرده و همه‌ی افراد را آزمایش و قرنطینه کرد. برای شکست موفقیت‌آمیز کرونا ویروس ما نیاز به دخالت جوامع داریم. بنابراین، کارشناسان، دولت‌ها و رسانه‌ها

فرصتی بی‌سابقه برای جوامع است تا کیفیت دنیای مجازی را مورد کاوش قرار داده و شیوه‌های زندگی متناسب با این شرایط را اتخاذ کنند. پس از پایان بحران، برخی از این تغییرات برعکس نخواهند شد، COVID-19 به ویژه اگر به تجربیاتی مثبت بدل شوند.

کروناویروس و صنعت هواپیمایی

فعالان محیط زیست هیچ‌کدام به اندازه COVID-19 در ترغیب مسافران به ترک

پروازها موفق نبوده‌اند. همایش‌های بزرگ در سراسر جهان لغو می‌شوند و بسیاری از مقصدها، دیگر محبوب نیستند و مردم باید بسته‌های جذاب تعطیلات قرنطینه‌ی خانگی را انتخاب کنند. کاهش تقاضا برای پرواز و ممنوعیت سفر اجباری، صنعت هوانوردی را به شدت تحت تأثیر قرار می‌دهد و ردپای کربن آن را کم‌رنگ‌تر می‌کند. کروناویروس ما را متقاعد می‌کند که پرواز نکردن، کنفرانس آنلاین و تورهای مجازی دیگر گزینه‌های غیرعملی نیستند.

کروناویروس و مصرف‌گرایی

مصرف‌کنندگان به خودی خود مسئولیت تولید حداکثر ۶۰٪ گازهای گلخانه‌ای جهانی را دارند. اما COVID-19 ممکن است ما را وادار به تغییر فرهنگ مصرف‌گرایی کند. تأثیر کروناویروس بر تولید و تجارت در سراسر جهان قابل مشاهده است. در برخی مناطق، کشاورزی به دلیل کاهش صادرات مواد غذایی تحت تأثیر قرار گرفته‌است. برخی کالاها به دلیل افزایش تقاضا، بلکه در نتیجه توقف تولید در چین در قفسه‌های سوپرمارکت‌ها موجود نیستند. اقتصاد بد می‌تواند قدرت خرید ما را کاهش داده و کاهش منابع می‌تواند قیمت کالاها را افزایش دهد؛ در نتیجه کرونا ویروس می‌تواند ما را وادار به مصرف کم‌تری کند.

کروناویروس و جهانی‌سازی

ما نمی‌توانیم تغییرات آب و هوایی را به صورت تعاونی برطرف کنیم، مگر آن که

به طور قابل توجهی از تغییرات آب و هوایی منحرف خواهند شد. اعتراضات اقلیمی متوقف می‌شوند و حتی بیست و ششمین کنفرانس تغییرات آب و هوایی سازمان ملل متحد (COP26) که در آن کشورها، قول‌های خود را طبق توافق نامه‌ی پاریس به روز می‌کنند، ممکن است لغو شود و یا به تعویق بیفتد. اما من فکر می‌کنم به طور کلی، کرونا ویروس فرصتی ارزشمند را برای جامعه‌ی تغییر آب و هوا فراهم می‌کند. بحران COVID-19 به ما درس می‌دهد و امکان برخی از اصلاحات را برای موفقیت در کاهش بحران آب و هوا فراهم می‌کند.

کروناویروس و اقتصاد

COVID-19 در حال حاضر به اقتصاد جهان آسیب رسانده‌است. بورس اوراق بهادار سقوط کرده و جهان نزدیک به تجربه‌ی یک بحران بزرگ اقتصادی است. شرکت‌ها ورشکسته می‌شوند و شغل‌های بسیاری از دست خواهند رفت. این ناامید کننده است، اما کرونا ویروس در حال تکرار چیزی است که جامعه تغییر آب و هوا مدت‌هاست به ما می‌گوید: سرمایه‌داری و الگوی توسعه اقتصادی کنونی جهان، پایدار نیست. اصلاحات اقتصادی که باید در پاسخ به بحران مالی آتی انجام شود، می‌تواند برای مبارزه با تغییر اوضاع سودمند باشد.

انتشار گازهای گلخانه‌ای

تصور دنیایی بدون نفت دشوار است. اما در نتیجه‌ی بحران کروناویروس، تقاضا برای نفت به شدت کاهش یافته‌است. جهان قصد دارد امسال از انرژی کم‌تری برای تولید و حمل و نقل استفاده کند. این موضوع به طور قابل توجهی به اقتصادهای نفتی آسیب می‌رساند اما در عین حال، میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای را کاهش می‌دهد؛ چیزی که جامعه تغییرات آب و هوایی برای مدتی طولانی رویای آن را در سر داشته‌است. این که آیا کاهش انتشار این گازها می‌تواند پایدار باشد یا خیر، بستگی به تغییر در اقتصاد و سبک زندگی ما خواهد داشت.

کروناویروس و زندگی مجازی

کرونا ویروس پتانسیل تغییر سبک زندگی ما را دارد. نیاز به قرنطینه، باعث می‌شود که انسان‌ها ویژگی‌های بیش‌تری از دنیای مجازی را به دست آورند. کافه‌ها، رستوران‌ها، کتابخانه‌ها، مراکز خرید و سینماها دیگر محیط‌های دل‌پذیری نیستند. جلسات ما در اسکایپ و زوم اتفاق می‌افتد، بسیاری از شرکت‌ها از کارمندان خود می‌خواهند که از خانه کار کنند، مدارس بسته و دانشگاه‌ها مجبور به تدریس آنلاین می‌شوند. حتی فعالان اقلیم تصمیم گرفته‌اند اعتراضات خود را بصورت آنلاین انجام دهند. این

شنا سنا مه

صاحب امتیاز: مجمع اسلامی دانشگاه الزهرا

مدیر مسئول: مهشاد فرقانی‌فر

سرمدبیر: بهاره حاجیانی

صفحه آرا: طنین جوانان

ویراستاران: بهاره حاجیانی، میترا دباغیان نظامی،

مهشاد فرقانی‌فر

Gahname.Hirkan@gmail.com

ترجمه: مهشاد فرقانی‌فر
mahshadforghanifarr@gmail.com

بهاره حاجیانی
baharehajiani98@gmail.com